

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	V K 1330/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	P. T.	jak w zarzucie aktu oskarżenia	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
oskarżony w okresie objętym zarzutem	wyjaśnienia oskarżonego	500, 639	

utrzymywał kontakt z pokrzywdzona drogą elektroniczną oraz pozostawiał jej drobne przedmioty w miejscu gdzie sporadycznie bywała.			
zeznania K. S. (1)	639-640, 651-653, 2-3		
zeznania P. T.	695		
zeznania M. D.	380, 710		
zeznania A. K.	383-384, 710		
zeznania M. K.	507, 711		
zeznania D. K.	504, 711		
zeznania I. S.	400-401, 711		
zeznania K. S. (2)	397-398, 711		
wydruki	673-682, 4-369		
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	

1.Ocena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego	spójne i logiczne, korespondujące co do faktów z zasadniczą częścią zeznań pokrzywdzonej.	
zeznania K. S. (1)	co do faktów niesprzeczne z pozostałymi dowodami, w zakresie gróźb ze strony oskarżonego niewiarygodne jako dodane na etapie postępowania sądowego.		
zeznania K. S. (2)	logiczne i spójne z pozostałym materiałem dowodowym w zakresie faktów		
zeznania I. S.	logiczne i konsekwentne niesprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym		
zeznania A. K.	spójne i logiczne, nie kwestionowane przez strony		
zeznania D. K.	spójne i logiczne, nie kwestionowane przez strony		
zeznania M. K.	spójne i logiczne, nie kwestionowane przez strony		

zeznania M. D.	spójne i logiczne, nie kwestionowane przez strony		
zeznania P. T.	zgodne z pozostałym materiałem dowodowym		
wydruki	przedstawione w części przez obie strony, nie kwestionowane co do pochodzenia i czasu powstania przez żadną ze stron		
<i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które są uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<i>1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU</i>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Związłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	1	P. T.
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
Na wstępie należy zaznaczyć, że w niniejszej sprawie stan faktyczny nie był sporny. Obie strony jak też świadkowie mający o tym wiedzę, zgodnie potwierdzali fakt częstych kontaktów i			

prób kontaktów ze strony oskarżonego. Dostępny materiał dowodowy wskazuje przy tym, że była to korespondencja w sporym zakresie dwustronna. Aby jednak nawet niechciana korespondencja wyczerpywała znamiona zarzuconego oskarżonemu przestępstwa z art 190a kk musi ona po pierwsze mieć postać uporczywego nękania, [po wtóre spowodować jeden ze skutków to jest uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia, poniżenia lub udręczenia lub istotnie naruszyć prywatność pokrzywdzonego. Takich okoliczności Sąd w niniejszej sprawie nie dostrzega. Po pierwsze znamię uporczywego nękania traci na swojej ostrości jeżeli prześledzi się treść zaprezentowanych maili. Biorąc pod uwagę że w czerwcu 2018 roku strony podjęły rozmowy o rozwodzie a w lipcu 2018 pokrzywdzona się wyprowadziła od oskarżonego zaś rozwód nastąpił w grudniu 2018 r to znaczna część maili dotycząca spraw emocjonalnych jak i organizacyjnych musi być uznana za dość oczywisty kontakt pomiędzy osobami w trakcie rozwodu i faktycznego rozdzielenia spraw życiowych, a także rozdysponowania

majątku. Oczywiście Sąd nie pomija wskazywanych przez pokrzywdzoną połączeń telefonicznych ani korespondencji z późniejszego okresu dlatego nie stoi na stanowisku, że zachowania oskarżonego nie mogą zostać ocenione jako nękanie, lecz zauważa, że jeśli tak to w ograniczonym jednak zakresie. Tym bardziej, że pokrzywdzona także inicjowała niejednokrotnie kontakt co wynika wprost z wydruków przedstawionych przez nią samą. Żaden dowód nie wskazywał aby pokrzywdzona odczuwała z tego powodu poczucie poniżenia lub udręczenia (nie zarzucono zresztą oskarżonemu takiego skutku). Wskazywała jedynie na poczucie zagrożenia i naruszenie jej prywatności. Poczucie zagrożenia, o którym składała relację pokrzywdzona jest odczuciem subiektywnym i Sąd nie ma prawa kwestionować, że takie poczucie pokrzywdzona odczuwała. Aby jednak przypisać oskarżonemu winę musiałoby to być poczucie uzasadnione okolicznościami. Tak zaś nie było. Pokrzywdzona podawała, że czuła się zagrożona podawała, że oskarżony jest osobą nieobliczalną, że starał się o pozwolenie na broń, miał dwie maczety, sama

boi się wyjść z domu, ma psa po treningu policyjnym. Tyle że jak wskazała wcześniej jeszcze w okresie małżeństwa sama interesowała się strzelectwem i uczyła się strzelać z broni palnej i to z tego powodu oskarżony zaczął się starać o pozwolenie na broń (k-2). Wskazywała też, że oskarżony jej nie groził (k- 640) i tylko sama wyinterpretowała, że oskarżony zakłada, że jak nie będzie z nim to jej nie będzie wcale. Na kolejnym przesłuchaniu podała już, że oskarżony (652) wielokrotnie jej groził, że jak nie będzie z nim to nie będzie z nikim, zaś pytana dlaczego o takiej kluczowej jednak kwestii nie wspomniała podczas składania zawiadomienia ani pierwszego przesłuchania przed sądem wyjaśniła to w sposób niewiarygodny swoim przerażeniem i zaburzeniem, czego opinia psychologiczna nie potwierdziła. Wskazywała też, że mogła nawet kilkanaście razy jeździć do oskarżonego po swoje rzeczy w czyimś towarzystwie. Te okoliczności powodują, że Sąd nie widzi aby poczucie zagrożenia o jakim wspominała pokrzywdzona była uzasadnione okolicznościami. Jak idzie o kwestię naruszenia prywatności to również

w tym aspekcie Sąd nie widzi oskarżonego jako tego, który prawo do prywatności pokrzywdzonej naruszył. Prawo do prywatności to prawo do tego aby samemu określać przestrzenie w jakich samodzielnie podejmuje się decyzje co do tego kto oprócz danej osoby w nich się znajduje. Niechciany kontakt osobisty np. towarzyszenie podczas spaceru wbrew czyjejś woli, przysiadanie się do stolika w kawiarni, odwiedziny w domu itp. z pewnością takim naruszeniem będą. Tych jednak oskarżony się nie dopuszczał. W realiach niniejszej sprawy jego działanie miało postać kontaktów telefonicznych, mailowych i sms-owych. Sąd pomija incydentalne próby przekazywania drobnych przedmiotów jako, że miały one miejsce w bardzo ograniczonym wymiarze, a częściowo były sposobem przekazywania (uzgodnionych nieraz wcześniej) przedmiotów w ramach podziału rzeczy osobistych po faktycznym rozstaniu. Sąd najmniejszy ciężar gatunkowy widzi w przesyłaniu maili. Oczywiście Sąd szanuje prawo pokrzywdzonej do niechęci w kontaktach pocztą elektroniczną. Niemniej jednak sam fakt otrzymywania korespondencji, której się nie chce jest dla

przeciętnego użytkownika poczty elektronicznej absolutnie normalny. Dzieje się to praktycznie każdego dnia w postaci niechcianych informacji, reklam, zachęt itp. Zwrócić należy uwagę, że tak jak tradycyjny list nie obliguje do jego przeczytania (można go od razu bez otwierania wyrzucić) tak list nadesłany pocztą elektroniczną nie musi przedostać się do świadomości odbiorcy, który tego nie chce. Może wszak go nie otwierać, lub oznaczyć nadawcę jako spam i nawet nie rejestrować nadejścia korespondencji. Sam zatem fakt przesyłania maili nie jest dla Sądu równoznaczny z naruszeniem czyjejś prywatności. Tym bardziej, że jednak korespondencja prowadzona tym kanałem była dwustronna. Widać z wydruków, że był to kanał wygodny także dla pokrzywdzonej, stąd jej twierdzenia że ustępowała przed szantażem oskarżonego nie są dla Sądu wiarygodne.

Pokrzywdzona na rozprawie twierdziła, że oskarżony groził, że jak nie będzie odbierać od niego telefonów i maili to przestanie spłacać wspólny kredyt (który następnie przejął na siebie) i opublikuje fragmenty jej pamiętnika, co ma być dla

pokrzywdzonej kępujące. Problem w tym, że nic takiego pokrzywdzona nie mówiła w czasie składania zawiadomienia. Tam wątek pamiętnika pojawił się w zupełnie innym kontekście- nie związanym z utrzymywaniem kontaktu, a kwestia gróźb związanych z kredytem nie pojawiła się wcale, przeciwnie pokrzywdzona wskazywała, że utrzymywała z oskarżonym kontakt z powodu kwestii majątkowych i wskazywała, że na krótkie okresy (do czterech) dni szanował jej apele o powstrzymanie się od kontaktów. Oskarżony też jak wynika z jego wiadomości deklarował zrozumienie dla jej niechęci (aczkolwiek inną kwestią jest na ile był w tym konsekwentny), a w zakresie kontaktów telefonicznych podawał nawet rozwiązania, które miały z jednej strony umożliwić kontakt telefoniczny pokrzywdzonej z oskarżonym z jej inicjatywy a jednocześnie uniemożliwić mu poznanie jej nowego numeru. Jak idzie o sms-y to pokrzywdzona w zawiadomieniu wskazała że w okresie zarzutu było ich około 10-15 co powoduje, że są pomijalne w ocenie przestępstwa stalkingu. Sąd dostrzega pewną

nadmierność w dążeniu do kontaktu z pokrzywdzoną i rozumie, że mogło to być dla pokrzywdzonej uciążliwe, lecz powyżej wskazane okoliczności sprawy przemawiają przeciwko tezie, że oskarżony działał w zamiarze osiągnięcia efektu nękania to jest wywołania poczucia zagrożenia u pokrzywdzonej czy naruszenia jej prywatności, a jedynie w sposób naganny na gruncie norm dobrego wychowania aczkolwiek obojętny z punktu widzenia ustawy karnej w czasie trwania procesu rozwodowego (i w pewien czas później) jak i faktycznego rozdzielenia spraw wspólnych, w tym majątkowych usiłował doprowadzić do zmiany decyzji o rozstaniu i przedstawiał swoje przeżycia emocjonalne. Dlatego też Sąd nie znalazł podstaw do uznania oskarżonego za winnego dokonania zarzucanego mu czynu.

1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
1.Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
1	wobec uniewinnienia oskarżonego Sąd obciążył kosztami procesu Skarb Państwa		
1.Podpis			